

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Deres ref.
21/3980-2

Vår ref.
21/4316 - TJU

Dato
12.11.2021

Høring - forslag til ny ekomlov - ny ekomforskrift og endringer i nummerforskriften

Vi viser til Kommunal- og moderniseringsdepartementets brev 2. juli 2021 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

I henhold til lovforslaget er overtredelser av en rekke enkeltvedtak straffbare, mens slike overtredelser etter gjeldende rett i større utstrekning også kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Dette er ikke, så langt vi kan se, nærmere forklart i forslaget. Generelt sett bør det sikres at straffebestemmelsen og bestemmelsen om overtredelsesgebyr har god sammenheng og at det er vurdert hvilke overtredelser som bør sanksjoneres på hvilken måte, se anbefalinger i Prop. 62 L (2015-2016) kapittel 7.

Etter § 15-13 første ledd nr. 4 er det straffbart å unnlate å gi nødvendige opplysninger til myndighetene, mens det som etter § 15-12 første ledd nr. 4 kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr er overtredelse av pålegg fastsatt med hjemmel i § 15-2. Det fremstår bl.a. noe uklart hvordan disse to bestemmelsene forholder seg til hverandre, og hvordan forslaget på dette punktet forholder seg til ny § 15-2 om opplysningsplikt, herunder om det kun er opplysninger det er pålagt å gi som kan anses «nødvendige». Å unnlate å gi nødvendige opplysninger fremstår heller ikke som straffbart etter gjeldende rett. Det kan redegjøres nærmere for bakgrunnen for bestemmelsen i det videre arbeidet. Behovet for å straffesanksjonere unnlattelse av å gi nødvendige

Postadresse Kontoradresse
Postboks 8005 Dep Gullhaug Torg 4A
0484 Oslo

Leveringsadresse
Varemottak
Akersgata 59
0180 Oslo

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org.nr.: 972 417 831

Administrasjonsavdelingen
Toril Juul
22245125
toril.juul@jd.dep.no

opplysninger bør også vurderes opp mot at uaktsomme overtredelser av bestemmelsen straffes.

Når det gjelder overtredelser av bestemmelser i forskrift, foreslår vi at straffehjemmelen i loven utformes slik at overtredelsene bare straffes når det i forskriften er fastsatt at overtredelse av den aktuelle bestemmelsen er straffbar. På den måten sikrer man en vurdering av om de enkelte handlingsnormene som fastsettes i forskrift bør straffesanksjoneres. Bestemmelsen i forslaget til ny § 15-12 første ledd nr. 2 bør utformes på samme måte, se anbefalingene i Prop. 62 L (2015-2016) kapittel 9.3.

I merknadene til den foreslåtte bestemmelsen i § 15-12 annet ledd første punktum om hvilke forhold det særlig skal legges vekt på ved fastsettelse av overtredelsesgebyrets størrelse, savner vi en vurdering av forholdet mellom den foreslåtte bestemmelsen og de generelle bestemmelsene i forvaltningsloven § 44 tredje ledd og § 46 annet ledd om individuell utmåling av overtredelsesgebyr mot henholdsvis fysiske personer og foretak.

I § 15-12 tredje ledd første punktum er det foreslått at overtredelsesgebyr forfaller til betaling to måneder etter vedtaksdato. Den generelle regelen i forvaltningsloven § 44 femte ledd er at oppfyllelsesfristen er fire uker fra vedtaket ble truffet. Lengre frist kan fastsettes i vedtaket eller senere. Det fremgår ikke av høringsnotatet hvorfor departementet har foreslått en annen løsning i ekomloven.

Når det gjelder de lovtekniske løsningene som er valgt, påpeker vi at paragrafene om tvangsmulkt og overtredelsesgebyr gjentar enkelte bestemmelser som følger direkte av forvaltningsloven §§ 44 og 51 og tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 første ledd bokstav d. Bruken av unødvendige gjentakelser i lovverket bør begrenses. Som utgangspunkt er det ikke nødvendig å gjengi eller henvide til generelle lover, slik som forvaltningsloven og tvangsfullbyrdelsesloven. Det er rimelig å forvente at profesjonelle aktører vet at lovverket har en fragmentarisk struktur og er i stand til selv å finne frem til innholdet i disse lovene. Vi påpeker også at bestemmelsene om overtredelsesgebyr og straff er preget av veldig lange lister med oppramsinger, noe som gjør lovteksten vanskelig tilgjengelig. I bestemmelsen om straff er det brukt forklarende parenteser, det kan vurderes om dette også bør gjøres i bestemmelsen om overtredelsesgebyr.

Vi foreslår at begrepet «nødkommunikasjon», erstattes med begrepet «nødmelding.» «Nødmelding» kan dekke alle type kommunikasjon mellom nødstedte og nødmeldesentralen uavhengig av teknologi. Vi er enig i at «nødanrop» ikke er dekkende. Det vises i denne sammenheng også til høringsuttalelse fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap..

I pkt. 17.5 omtales Telenor Kystradio. Telenor Kystradio bør erstattes med Telenor Norge da Telenors kystradioavdeling er en avdeling i Telenor Norge og ikke en egen juridisk person.

I forslaget til § 3-9 tredje ledd er det foreslått at myndigheten kan gi forskrifter om fremleggelse av politiattest, herunder om tilbydernes betaling for politiattester. Utstedelse av politiattest er i dag ikke gebyrbelagt, slik at det ikke betales for utstedelse av slike attester. Det kan dermed ikke gis regler i medhold av ekomloven om betaling for politiattester. Vi ber derfor om at «herunder om tilbyders betaling for politiattest» utgår fra forskriftshjemmelen.

Vi vil be Kommunal- og moderniseringsdepartementet vurdere en justering av omtalen av virkeområdebestemmelsen i merknadene til § 1-3 Geografisk virkeområde, der det står at man med «Norge» mener land-, luft- og sjøterritorium og ellers det som folkerettslig kan regnes som Norge, og videre at loven «også» får virkning for Svalbard. Svalbard er en del av riket, og det er lovgivningssituasjonen for Svalbard som nødvendiggjør en særskilt omtale av Svalbard, jf. Svalbardloven §§ 2 og 3. Justis- og beredskapsdepartementet mener at dette kan komme klarere frem dersom man for eksempel stryker ordet «også» i setningen om at loven får virkning for Svalbard slik at det ikke gis inntrykk av at Svalbard ikke er en del av riket.

Vi vil også be Kommunal- og moderniseringsdepartementet om å vurdere en endring i omtalen av Svalbardtraktaten og bestemmelser som særlige retter mv. Eierne av traktateiendommer må forholde seg til bestemmelsene i ekomloven, men kan for øvrig ikke nektes tillatelse til tiltak som er nevnt i traktaten artikkel 4 annet ledd, jf. någjeldende forskrift om stedlig virkeområde. Slik vi forstår forslaget er det denne forskriftens bestemmelser man sikter til i merknadene til det geografiske virkeområdet.

Som det fremgår ovenfor, har Justis- og beredskapsdepartementet ansvaret for flere regelverk som har viktige berøringspunkter med utkastet til ny ekomlov, herunder straffeprosessloven. Departementet ønsker derfor å bli involvert i det videre lovarbeidet på et tidlig stadium, for å kunne bidra i arbeidet med å sikre god sammenheng mellom de ulike regelverkene.

Med hilsen

Harald Aass e.f.
fagdirektør

Toril Juul
departementsrådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur